

ποδα Τύραννον, τον Δεκαπεταστή Πλοιοαρχον κτλ. δια τα συγγραμμάτια. — Η Μέρδουσα ειδοποιεί την Αργείαν Τελειόφωλον να μη την παραπλησιάση εις την Μεγ. Κυριακήν, διότι εκείνην την ημέραν είνε πού θα μαρμαρώρη.— Ο Οιδίπτος Τύραννος ἀσπάσεται την Φθινοπωρινήν Βροχήν και την Ναυτοπόδλην ή Αργιόνην την Ηρωϊκήν Πάργαν, την Μαργαρίταν, την Δέαν, τον Ναστραδδίν Λόντζαν κτλ. Ήθελε δε πολύ να μάθη τά ψευδώνυμα κάτι παιδιών που ήκουσεν εις τον Όμιλον των Φιλομούσων να συνομιλούν δι' έμέ, ενθ και εκείνη συνωμεί με τον εξάδελφόν της.— Ο Αργιόναρχος Θεμιστοκλής αντασπάσεται την Φθινοπωρινήν Βροχήν, ισχυρίζεται δε ότι δεν είνε δυνατόν να ήξέρη το όνομά του και την προκαλή να το φανερώση!—Το Φωτοβόλον Τόσον ασπάσεται τον Λιονομέτρον Τυμφροτόν, όν γνωρίζει ή Μαργαρίτα την Ποιμενικήν Φλογέραν και τον Παρωμένον Όκεανόν ή Κολοσσός της Ρόδου τον Δόν Κιχότην, τον Όλύμπιον Αία, τον Ταπεινόν Ιον κτλ. ή Χρυσή Πεταλούδα την Καρώατιδα Παρθένον και την Νεράϊδα τον Γαλλόδ ή Κερκυραϊκός Μόρμηξ τον Μεγγίλον ή Μέλλουσα Καλλιτέχνης την Μαργαρίταν ή Μένιππος τον Μεγγίλον (και να μην είνε τώσον άνησχος εις τό Σχολείον) ή Ναστραδδίν Λόντζαν ή Αργεΐτιο Πράσσο και την Όραϊαν Πρίγκηπον ή Αύτοκράτειρα Εύδοκία την Σεμυράμιδα και διατί δεν γράφει πλέον; — Η Μπουμπουλίνα πληροφορεί τον Άρην ότι όνομάζεται Νικόλαος Γ. Μπουμπούλης και ότι ήλλαξε ψευδώνυμον. — Η Νεφέλη ασπάσεται την Δαφνην, την Μήδειαν και τον Αποστήν τον Μέλανο Δρυμόν. — Ο Έλληρ Σγαταρέλλος έπιθυμεί πολύ να μάθη τό ψευδώνυμον εκείνου, ή όποιος εις τον Όμιλον των Φιλομούσων εφέρεσε δι' αυτόν. — Ο Όλύμπιος Ζεύς ασπάσεται τον Πολικόν Άστέρα και τον Άνθος των Λευμώνων. — Η Κεφαλληνιακή Άδρα πληροφορεί τον Ταπεινόν Ιον, ότι όνομάζεται Αί. Χ. Π., ζητεί δε τα άρχια της Χωρικής της Ρουμανίας. — Ο Χειμώνανθος ασπάσεται την Φιλεργον Λελιδόρα, δεν δύναται δε να ειση τώνόμά του, δια να μην άλλάξη ψευδώνυμον.

Μικρά Μυστικά έπιθυμούν νάντα λάξουν : ή Μέλλουσα Καλλιτέχνης με τον Άκάματον Ποδηλάτην και με τον Δέοντα της Αφρικης ή Μπαρίμα Νικολής με τον Αρχιναύαρχον Θεμιστοκλή, Ποιμενικήν Φλογέρα, Βεελζεβούλ και Άνραν τον Άριονος ή Όραία Δορκάς με την Χρυσήν Αιμονοδιάν ή Τζι-Τζι-Μπου-Μπου με τον Ζακχαίον, Έκρηβόλον Αλλάλλον, Φουρτούναν, Σανθήν Έλληνοπούλαν, πρώην Παχόν Τοίρον, Δαιμονάκι, Αρχιζιζάνιον, Σπίρο Μονάχο, Αρχιμήδην Μαθηματικόν, και (δός σοι ή Θεός!) Γενναίον Έλληνίδα ή Άνδροειός Αργοναύτης με τον Τζι-Τζι-Μπου-Μπου ή Παρωμένον Όκεανός με την Γην της Έλλάδος και την Μαργαρίταν ή Ταρλαλαμπούμπας με τον Στράβωνα τον Γεωγράφον ή Δεκαπεταστή Πλοιοαρχος με την Γην της Έλλάδος και τον Τζι-Τζι-Μπου-Μπου ή Αποστήν τον Μέλανο Δρυμόν με τον Κορδαλον ή τον Ηνωχο Αεράκι με τον Βρημνίτην και την Πετρούδη Παραλλαν ή Φουρτούνα με τον Τιξ-Τάξ, με τον Τζι-Τζι-Μπου-Μπου ή Βύθηον ή Θρητήν ή Αγκυρα της Έντυχίας με τον Αρχιναύαρχον Θεμιστοκλή ή Δευκή Άρκτος με την Ανθιομένην Ανγαριάν.

Τώρα, όσοι δέχονται την άλλαγήν, ήξέυρου πλέον τί θα κάμουν. Τά ειπα εις τα τρία προηγούμενα φυλλάδια και πιστεύω ότι τά ειπα πολύ σαφώς. Ας άναγνώσουν λοιπόν την άδηγίαν, όσοι δεν ένόησαν τον τρόπον της ανταλλαγής, δια να μη κάμουν λάθη και με δυσκολέουν. Προσθέν, ότι ήκαθε τετράδιον στελλόμενον

προς ανταλλαγήν πρέπει να συνοδεύεται από έν είκοσάλεπτον γραμματόσημον, άδιάφορον άν τό τετράδιον είνε προωρισμένο δια τάς Άθήνας, δια τάς Έπαρχίας ή δια τό Έξωτερικόν. Απεφάσισα να λάβω τό μέτρον τούτο, διότι είνε δύσκολον να γνωρίζη έκαστος πού διαμένει έκείνος προς τον όποιον στέλλει Μικρά Μυστικά. Αν εις τό τέλος του έτους προκύψη τυχόν διαφορά από τό Γραμματόσημον, θα κατατεθή εις τό Ταμείον των Άπορών.

Έγχερίνουσα τά ψευδώνυμά των, δέχομαι ευχαρίστως εις τους Διαγωνισμούς μου και εις την Άλληλογραφίαν μου τους νέους μου φίλους ! Πύρρον, (αυτό εξέλεξα) Κόμητα Μορτεχόστον, Άρμα τον Ήλιον, Γλυκείαν Έλλιδα, Στόγα, Άγγιαν Αμερικανίδα, Χαορέα, Γλυκύλαλον Άηδόρα και Τοξότιδα Αρτέμιδα.

Επίσης εκ των προταθέντων νέων ψευδώνυμων προς αντικατάστασιν παλαιών δέχομαι τά εξής : Δελφίν τον Ιονίον, Τράκα-Τρόβα, Άλκωνος Ημέρα, Βασιλεός των Πτηνών και Δαιμόνιος Περικλής.

Από ένα γλυκό φίλκι στέλλει ή Διάπλασις προς όσους τη έγγραφον αυτήν την εβδομάδα, μη δυναμένη νάπανήσχη χωριστά εις ένα έκαστον : Μικράν Μάγισσαν, Θέλλουσαν, (εις την ερώτησιν της άπαντώ ναί) Καλλιμάντζαρον, Κορθαϊόλον Έκτορα, (τι ώραϊόν γράμμα !) Φουρτούναν, Δαφνην, (της άπαντώ όχι είνε περιττόν) Ηνωχο Αεράκι (έστεϊλα) Αρχιζιζάνιον (έστεϊλα) Αποστήν τον Μέλανο Δρυμόν, Αντιγόνην (ειδες, αγαπητή μου, ότι άδικως παρεπονέθης; Δεκαπεταστή Πλοιοαρχον (έπως θέλεις), Ταρλαλαμπούμπαν, Σκαθάμι, Παρωμένον Όκεανόν, Λευχόν Ρόδον, Οιδίποδα Τύραννον, Δόν Κιχότην (πολύ με συνεκίνησεν ή όρασιότης εκείνη επιστολή) Έλληνα Σγαταρέλλον, Εύφροσύνην Μιχαηλίδον (εστάλη εκ νέου) Γαληνιάν Οάλασσαν, Κερκυραϊκήν Μέλισσα (έλαβα την χαριτωμένην φωτογραφίαν) Άδραν τον Εύξείνου, Μαρτεϊόν της Δωδώνης, Λιονομέτρον Τυμφροτόν, Δούκιον των Άθηνών, Αϊκατερίνην Κοτάλλη, Κωνσταντίνον Ταμπακόπολον, Δημήτριον Χατζίσσον, Όραϊαν Δορκάδα, Τζι-Τζι-Μπου-Μπου, Ριχάρδον Γ', (ένεκα άνωτέρων λόγων, ή ευγενής και πατριωτικώτατη πρότασις δεν είνε δυνατόν να γίνη δεκτή εν τούτοις συγχαίρω τους λαθόντας την πρωτοβουλιαν) Φωφά Ι. Ίωαννίδον (δυστυχώς τό ψευδώνυμον πού μου προτίθει, τό έχει άλλη περιμένο νέον), Άθηναΐδα, (πραγματικώς ήμην έτοιμή να ειπά : τι έγενεν αυτή ή Άθηναΐς!) Άδραν τον Φαλήσον, Μπαρίμα Νικολήν, Αλέξανδρον Η. Ματαράγιαν, Μέλλουσαν Καλλιτέχνηδα, (αφ' ου δέξασαι την ανταλλαγήν, σύ πρώτη όφείλεις να στείλλης τετράδιον, συμπληρωμένον με τάς άπαντήσεις σου) Τσιν - Τσιν (όχι προς Θεού! αι λύσεις ενός και τον αυτόν φυλλάδιον πρέπει να γράφονται εις εν και τό αυτό φύλλον χάρτου, αυτό μόνον ειπα Πετρον Σκαρδάλον, Στέφανον Κόττινον κτλ. κτλ.

Είς όσας επιστολάς έλαβα μετά την 25 Ίανουαρίου, θάπαντήσω εις τό προσεχές. Έπειδή τά φυλλάδια μου στοιχειοθετούνται πολύ ένωρίτερον της ημέρας πού εκδίδονται, αι άπαντήσεις βραδύνουν, αλλά δι' αυτό δεν πρέπει νάνυπομολών και να παραπονούνται οι μικροί μου φίλοι. Λαμβάνω πολλές επιστολάς με παράπονα ότι δεν άπάντησα και όμως όταν τάς λαμβάνω έχω ήδη άπαντήση—καθώς τό βλέπου κατόπι και αυτοί που μου γράφουν. Όστε . . . ύπομονή! ύπομονή!

Εκ του Τυπογραφείου των Καταστημάτων Άνέστη Κωνσταντινίδου 1897.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αι λύσεις στέλλονται μέχρι της 1 Μαρτίου.

81. Δελφίνοφος. Έάν ένώσης γράμμα μετά άντωνυμίας, εύθυσ θα σχηματίσης μιαν νήσον της Τουρκίας. Εστάλη υπό του Μενδελόπου.

82. Στοιχειόδοξοφος. Από άρχαιον στρατηγόν άν βγάλης έν στοιχείον, αυτό που μένει θα ιδής στήριγμα των κτιρίων. Εστάλη υπό του Αρχιναύαρχου Θεμιστοκλήου.

83. Στοιχειόδοξοφος. Είμαι φάρι, μ' άν βελήσης να με αποκερατίσης μιαν νήσον θ' άπαντήσης. Ε' τί λές; δεν θα με λύσης. Εστάλη υπό των Κυμάτων του Δουναβίου.

84. Αναγραμματισμός. Όπως είμαι άν μ' άφίσης, θα μ' εύρης εις τά βουνά από χιόνια φορτωμένο. Εστάλη υπό του Τιξ-Τάξ.

85. Αστήρ. Νάντικατασταθώσιν οι σταυροί δια γραμμάτων ώστε ορίζοντως νάναγινώσεται τώνομα διδασκάλου έξέχου φιλοσόφου, καθέως περιφήμου μάντεως, και διαγωνίας μιάς των Όκεανίδων και πόλεως της Ιταλίας. Εστάλη υπό της Φιλέργου Χαλιδίου.

86. Πυραμίς. Νάντικατασταθώσιν οι σταυροί δια γραμμάτων ώστε νάναγινώσεται τώνομα θεού, αι δε 8 στιγμιαί της βασις σεις μετά του έν τώ

μέσθ αυτών σταυρου νάποτελώσι τώνομα βασιλέως της Αιγύπτου, αι άνωτέρω 6 ζώου, αι άνωτέρω 4 νήσου του Αιγαίου και αι άνωταται 2 θεάς.

Εστάλη υπό Κωνσταντίνου του Παλαιολόγου.

87. Μεσοστιχίς. Τα μεσαία γράμματα των ζητούμενων λέξεων αποτελούσι τώνομα νήσου του Αιγαίου.

1, Ρωμάδος Αυτοκράτωρ. 2, Πηγιόν. 3, Ποταμός. 4, Χώρα της Ασίας. 5, Πόλις της Ρωσσίας.

Εστάλη υπό του Μακροβόλου.

88. Τριπλή άκροστιχίς. Τάρχια γράμματα των ζητούμενων λέξεων αποτελούσι τώνομα Αιγυπτίου βασιλέως, τα δεύτερα αντιστρέφως άναγινωσκόμενα Αιγυπτίας θεάς, και τα τρίτα ζώου.

1, Κόμη της Αρκαδίας. 2, Ηρω. 3, Μία των Έσπερίδων. 4, Νήσος της Έλλάδος. 6, Έβραϊός. 6, Άντωνυμία.

Εστάλη υπό του Κωνσταντίνου του Παλαιολόγου.

89. Άπροσδόκητον. Ποία εκ των 10 μερών του λόγου δεν κλίνονται; Εστάλη υπό του Αρχιζιζάνιου.

Λ Υ Σ Ε Ι Σ

των πνευματικών άσκήσεων της 7 και 14 Δεκεμβρίου 1896

675. Παναθήναια, (Πάν, Άθηνά, ΐα).— 676. Φασιανός, (Φα, σι, άν, ζε).— 677. Έσθης, Έσθης.— 678. Αήρ, Ηρα.— 679. (Λυκροῦται).— 680-685. Γνωμένης της ανταλλαγής δια της συλλαβής ΡΑ σχηματίζονται αι λέξεις : ούρα, ράχις, αγορά, ράκος, ράδιος, τώρα.— 686. Ο γραμμάτων άπειρος ου βλέπει βλέπων.

687. Άνεμος, (άν, έμος).— 688. Ρόδον, Ρόδος.— 689-690. 1, κέθος, Κύρος, κέρος, κόπας, κόμβος, κόπος, κόμβος. 2, Βίαν, Ίον, Ιον, ποίον, πόλον, πόλον, πύλον, Χίλων.— 691. (Άκουῦται).— 692. Η εύφύια άνευ της δραστηριότητος όμοιάζει με κτήμα άκαλλίεργητον.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Γενουργίου της Παιδείας ως τό και έχοζην παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, αληθείς παρακλήν εις την χάρον ήμω άσκησίας, και υπό του Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ως άνάγνωσμα έκρίστον και χρησιμεύστον εις τους παίδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ Έσωτερικου δραχ. 7.— Έξωτερικου φρ. χρ. 8 Αι συνδρομαί άρχονται την 1ην έκάστου μηνός και είνε προκληρωταί δι' έν έτος. ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Έν Έλλάδι λεπ. 15.— Έν τώ Έξωτ. φρ. χρ. 0, 15 ΓΡΑΦΕΙΟΝ έν Άθήναις Όδός Αϊόλου, 119, έναντι Χρυσοσπηλαιωτίσσης

Περίοδος Β'.—Τόμ. 4ος. Έν Άθήναις, την 8 Φεβρουαρίου 1897 Έτος 19ον.— Αριθ. 6

Ο ΑΚΟΛΟΥΘΟΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΝΑΠΟΛΕΟΝΤΟΣ

(Συνέχεια ΐδε Σελ. 33).

Μόλις εφθασεν, εισήχθη εις τό γραφείον του Αυτοκράτορος. — Ω! ω! να ή φίλος μου Άλβας, ειπεν ούτος, βλέπων εισερχόμενον τό παιδίον ή φίλος μου με τά καλά αυτιά... Έλπίζω ότι αυτά τά αυτιά έκαμαν καλά τό χρέος των και εις τό σχολείον, και ότι ή φίλος μου ώφελήθη από τά μαθήματα πού ήκουσαν.

— Έκαμα ήτι ήμπορούσα, Μεγαλειότατε, άπεκριθή ή Έκτωρ. — Φαίνεται από τώρα σαν μικρός στρατιώτης, υπέλαβεν ή Αυτοκράτωρ, εξετάζων αυτόν από κεφαλής μέχρι ποδών. Έ, είσαι έτοιμος να καταταχθής και να πολυμήσης;

— Μάλιστα δια την Ύμετέραν Μεγαλειότητα! απήντησε τό παιδίον ζωηρώς. Η άπάντησις αυτή ήρσεν εις τον Αυτοκράτορα. Και ως δέγμα της εύδιαθεσίας του, έσυρεν έλαφρώς ένα των ξανθών βοστρύχων του παιδιού.

— Πολύ καλά. Μάθε όμως, ότι μετέβαλα σχέδια περί σου. Άγτι να σε άφίσω εις τό Λύκειον, μέχρι της εποχής κατά την όποιαν θα ήμπορούσες να εισέλθης εις την Στρατιωτικήν Σχολήν του Άγίου Κύρου, απεφάσισα να σε κρατήσω εδώ, πλησίον μου. Πώς σου φαίνεται;

Η χαρά δεν άφήκε τον Έκτορα νάπαντήση, ειμή δια λέξεων διακεκομμένων. — Άλλως τε, υπέλαβεν ή Ναπολέων, οι πόλεμοι προς τό παρόν έπαισαν. Η Αυτοκρατορία άγει ειρήνην. Από σήμεραν σε προσλαμβάνω μεταξύ των Άκολούθων μου. Ο βαρώνος Μενβάλ θα σου διαδιδάσχη τάς διαταγάς μου.

Και πάλιν νέα ζωή ήρχιζε δια τον Έκτορα Άλβαν: ζωή παθητικής ύπακοχής αλλά και μεγάλων άπολαύσεων. Διήρχετο ώρας μακράς και μονοτόνους, σιωπηλός και μόνος έκτελών την ύπηρεσίαν του, αλλά διήρχετο έπίσης και ώρας τερπνοτάτας με τους άλλους νεα-

ρούς άκολούθους, παιδία της ηλικίας του, παίζων μετ' αυτών και διασκεδάζων παντοιτρόπως. Έπρεπε να τρέχη εδώ κ' εκεί ακούραστος, δια να έκτελή τάς διαταγάς του Αυτοκράτορος, αι όποιαί δεν άπησχόλουν μόνον τους πόδας του, αλλά πολλάκις και τό πνεύμα του διότι έκτός της ταχύτητος και της προθυμίας, έχρειάζετο και δεξιότης, αλλά ειχε νούν υγιή. Οι φρονιμίται του είχαν φουτρώση από ένωρίς ή πρώτη του νεότητος τώ έχρησίμωσεν ως άυστηρόν εγχα-

«Όπισθεν δέ, κρατούμενοι από τά λωρία...» (Σελ. 42. στήλ. γ').

λεϊον, του όποίου διεφύλαξε τά σκληρά διδάγματα εις τό Λύκειον ειχεν άποβάλη τάς έξεις του άλήτου και ειχε συνειθίσχη εις την τάξιν και την πειθαρχίαν εκεί ανεπτύχθησαν έν αυτώ αι άρχαι της τιμής, του καθήκοντος, της χρηστότητος, της εύθύτητος, των όποιων έφευρεν ήδη έντός του τό σπέρμα, ουδέ ήτο τώρα

λεϊον, του όποίου διεφύλαξε τά σκληρά διδάγματα εις τό Λύκειον ειχεν άποβάλη τάς έξεις του άλήτου και ειχε συνειθίσχη εις την τάξιν και την πειθαρχίαν εκεί ανεπτύχθησαν έν αυτώ αι άρχαι της τιμής, του καθήκοντος, της χρηστότητος, της εύθύτητος, των όποιων έφευρεν ήδη έντός του τό σπέρμα, ουδέ ήτο τώρα

πλέον δυνατόν να «χάση τὸ κεφάλι του» ἐπειδὴ τὸν περιστοιχίζε πολυτέλεια καὶ λαμπρότης, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἤσθάνετο ὅτι οὐδὲν δικαίωμα εἶχε.

Ὡς αὐλικὸς ἀκόλουθος, εἶχεν ὑπηρεσίαν πότε εἰς τὸ Κεραματικὸν καὶ πότε εἰς τὸ Σαῖν-Κλού, διότι ἡ αὐτὴ ἄλλοτε μὲν κατῴκει εἰς τοῦτο, ἄλλοτε δὲ εἰς τὸ ἄλλο ἀνάκτορον. Τὸν Μάρτιον ὅμως τοῦ 1810 εἶχε πολλὴν ὑπηρεσίαν καὶ εἰς τὰ δύο, διότι τὰ προητοιμαζόν δια τὴν ἄφιξιν τῆς νεαρᾶς Αὐτοκρατείας, οἱ δὲ ἀκόλουθοι μετεβίβαζον διαρκῶς τὰς διαταγὰς τοῦ Αὐτοκράτορος πρὸς τοὺς διευθύνοντας τὰς ἐργασίας.

Αἱ ἐργασίαι αὐταὶ συνετελέσθησαν μὲ μυσθώδη ἀληθῶς ταχύτητα καὶ μὲ ἐνθουσιασμόν, ὁ ὁποῖος ἐξέπληττε μεγάλως τὸν Ἐκτωρ. Ἀνάκθεν, ἀπὸ τῶν παλαιτάτων ἡμερῶν, οἱ Γάλλοι ἐθεώρουν τὴν Αὐστρίαν ὡς ἔθνος ἐχθρῖκόν. Εἰς τὸ σχολεῖον ὁ Ἐκτωρ εἶχε διδαχθῆ ἀπὸ τὸν Περόλλην αὐτόν, νὰ μισῇ τοὺς Αὐστριακοὺς, κατὰ τῶν ὁποίων διαρκῶς ἐπολέμει ὁ Αὐτοκράτωρ καὶ τοὺς ὁποίους πολλακιεῖχε νικήσει, ὠρισμένως δὲ τὸ παρελθὸν ἔτος εἰς τὸ Βάγκυμ. Καὶ τώρα ἐπρόκειτο νὰ νυμφευθῆ αὐστριακὴν ἡγεμονίδα. Τί ἀκατανόητα πράγματα!

Ἡ Βαβέττα λευκὰ ἐνδεδυμένη, διὰ νὰ ράνη καὶ αὐτὴ μὲ ἄνθη τὴν αὐτοκρατορικὴν ἀμάξην. (Σ. 42, στ. γ')

— Ἡθελε νὰ ἤξευρα τί λέγει ὁ Περόλλης, ἐσκέπτετο ὁ Ἐκτωρ, καὶ ἂν δὲν παραξενεύεται δι' αὐτὰ ὅλα, ὅπως κ' ἐγώ! Ἄλλ' ὁ Περόλλης ἦτο ἀπὸν καὶ ὁ Ἐκτωρ ἦτο ἠναγκασμένος νὰποδέχεται τὰ πράγματα, ἂν καὶ χωρὶς νὰ τα ἐννοῇ. Ἄλλως τε ποῖον δεκατετραετὲς παιδίον σκοτίζεται τόσον διὰ τὴν πολιτικὴν καὶ ἐνδιαφέρεται διὰ τὰς ἀποφάσεις τῶν βασιλέων, τῶν αὐτοκρατῶρων καὶ τῶν ὑπουργικῶν συμβουλίων; Ἀρχεῖ αἱ ἀποφάσεις αὐταὶ νὰ ἔχουν ἀποτέλεσμα εὐχάριστον. . . . Καὶ μόνον ὑπὸ τὴν ἐποψὴν ταύτην τὸ μέγα πολιτικὸν γεγονός, τὸ ὁποῖον θὰ εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τόσας ἐορτὰς καὶ διασκεδάσεις, ἐνδιέφερε τὰ μέγιστα τοὺς νεαροὺς κ.κ. ἀκόλουθους τῆς αὐτοκρατορικῆς αὐλῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

ΘΡΙΑΜΒΕΥΤΙΚΗ ΠΟΜΠΗ

Ὁ Ἐκτωρ λοιπὸν εὗρισκετο διαρκῶς εἰς κίνησιν διὰ τὰς προετοιμασίας τῆς

ὑποδοχῆς τῆς νύμφης καὶ τῶν γαμηλιῶν ἐορτῶν. Ὁ Αὐτοκράτωρ, ἐπιθυμῶν νὰ γίνον ὅλα ὅσα τὸ δυνατόν εἰς τὴν ἐντέλειαν, οὐδὲν μέσον παρέλειπε διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο. Συχνὰ τὸ παιδίον παρέμενεν ἐξώθεν τῆς θύρας τοῦ γραφείου τοῦ Αὐτοκράτορος, ἕτοιμον νὰ διαβίβασῃ τὰς διαταγὰς τοῦ ἐξετέλει τελοσπάντων ὅλα τὰ καθήκοντα τοῦ Ἀκολούθου, ὁ ὁποῖος, κατὰ βαθμὸν, εἶνε ἀνώτερος μὲν τῶν αὐλικῶν θεραπόντων, κατώτερος δὲ τῶν ἀξιωματικῶν. Ἐλάμβανε διαταγὰς παρὰ τοῦ Μεγάλου Αὐλάρχου Δυρῆν, προσωπικοῦ φίλου τοῦ Αὐτοκράτορος, παρὰ τοῦ πρώτου Γραμματέως του, βαρῶνου Μενβάλ, παρὰ τοῦ πρώτου Ἀξιωματικοῦ τῆς ὑπηρεσίας ἐνίοτε δὲ καὶ παρ' αὐτοῦ τοῦ Αὐτοκράτορος.

Περιστοιχιζομένη ὑπὸ τῶν ἀνωτάτων λειτουργῶν τῆς Αὐτοκρατορίας, συνοδευομένη ὑπὸ τῆς Βασιλίσσης τῆς Νεαπόλεως καὶ τῶν ἐπισημοτέρων κυριῶν τῆς Γαλλίας, αἱ ὁποῖαι θάπετέλουν τὴν αὐλὴν τῆς Ἡ Μαρία-Λουίζα διέσχισε τὴν Αὐστρίαν, ἀπὸ Βιέννης μέχρι Στρασβούργου, ἐν μέσῳ ζητωκραυγῶν καὶ ἐπευφημιῶν ἀδιακόπων, ὑπὸ θριαμβευτικᾶς ἀψίδας καὶ ὑπὸ τὸν κρότον τῶν τηλεβόλων, τὰ ὅποια ἐχαιρέτιζον

τὴν Αὐτοκράτειραν τῶν Γάλλων. Ὁ Ναπολέων, προῦπαντήσας αὐτὴν εἰς Καμπιένην, τὴν ὠδήγησεν εἰς τὸ Σαῖν-Κλού, ὅθεν θὰ ἐξεκίνηει διὰ νὰ εἰσέλθῃ ἐπισήμως εἰς τὴν πρωτεύουσαν.

Τὴν 2 Ἀπριλίου, ἀπὸ πρωίας, ἡ ἀπὸ Σαῖν-Κλού εἰς Παρισίους ἀγούσα, διὰ τοῦ δάσους τῆς Βουλῶνης, ἐπληρώθη κόσμου. Ὑπὸ τὸν κρότον τῶν τηλεβόλων ὁ Αὐτοκράτωρ καὶ ἡ Αὐτοκράτειρα ἀνεχώρησαν ἀπὸ τα ἀνάκτορα τοῦ Σαῖν-Κλού, ἐπιβαίνοντες θαυμασίας πομπικῆς ἀμάξης, ἡ ὁποία ἐσύρετο ὑπὸ ὄκτῳ ἵππων λευκῶν. Ἡ ἀμάξα ἦτο πανταχόθεν ὑαλοφρακτος, τὰ δὲ χρυσαῖα πλαίσια τῶν ὑαλοπινάκων τόσῳ λεπτά, ὥστε ἠδύνατο τις νὰ βλέπῃ τὸ αὐτοκρατορικὸν ζεῦγος, ὡς ἂν εὗρισκετο ἐντὸς ἀμάξης ἀνοικτῆς. Ὁ Αὐτοκράτωρ ἀπήστραπτεν, ὅλος χαρὰ, ὑπὸ τὴν χρυσοκέντητον ἐκ λευκοῦ σατῆν καὶ ἐρυθροῦ βελούδου στολήν του ἡ Αὐτοκράτειρα ἐφόρει μυθώδους λαμπρότητος ἐνδυμασίαν, οἱ δὲ ἀδάμαν-

τες τοῦ στέμματος ἔλαμπον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς καὶ περὶ τὸν λαίμῳ τῆς. Τὴν ἀμάξαν ἐπέστρεφε ὅβλος χρυσοῦς, ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὁποῖου τέσσαρες ἀετοὶ μὲ ἀνοικτὰς πτέρυγας ὑπεβάσταζον τὸ αὐτοκρατορικὸν στέμμα. Οἱ στρατάρχαι τῆς Γαλλίας καὶ οἱ ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ τῆς αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς, ἐφιπποῖ, ἦσαν τεταγμένοι ἐκατέρωθεν τοῦ ὄχηματος ὀπισθεν δὲ, κρατούμενοι ὅπως ἠδύνατο ἀπὸ τὰ ὑπάρχοντα ἐκεῖ λωρία, εἶχον ἀναρριχηθῆ καὶ ἴσταντο ὄρθιοι πέντε-ἕξ ἀκόλουθοι, — διότι τόσους ἐχῶρει ἡ θέσις ἐκεῖνη, — ἐστοιβαγμένοι οἱ μὲν ἐπὶ τῶν δέ.

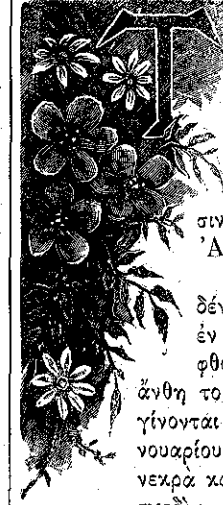
Ποῖος εἶνε αὐτός, τὸν ὁποῖον βλέπομεν μεταξὺ τῶν ὠραίων καὶ λαμπροφωρεμένων ἐκείνων νεανίσκων τῆς ἀκολουθίας; Εἶνε ὁ Ἐκτωρ, ὁ φίλος μας. Ὡς μικρότερος τὴν ἡλικίαν, ἐστάθη ὀπισθεν τῶν ἄλλων καὶ μὲ πολλὴν δυσκολίαν κρατεῖται ἀπὸ τὸ λωρίον, τὸ ὁποῖον χρησιμεύει ὡς ὑποστήριγμα εἰς τὸν ἀνθρώπινον ἐκεῖνον σωρόν. Μολοντοῦτο δὲν θάντῆλλασσε τὴν θέσιν του μὲ καμμίαν ἄλλην εἰς τὸν κόσμον, τὴν ἡμέραν ἐκείνην, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Αὐτοκράτωρ, τασάκις ἤδη θριαμβεύσας ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης, ἐθρίαμβευε κατὰ τὸν ἄκρον λαμπρότερον, ὁδηγῶν εἰς τὸν βωμὸν τὴν θυγατέρα Ἡγεμόνος, ἡ οἰκογένεια τοῦ ὁποῖου ἤρχεν ἐπὶ αἰῶνας τῆς Αὐστρίας!

Ἄλλ' ἂν ὑπερηφανεύετο ὁ Αὐτοκράτωρ διὰ τὸν θρίαμβον ἐκεῖνον, ἄλλο τόσον ὑπερηφανεύοντο καὶ οἱ νεαροὶ ἀκόλουθοι, οἱ τεταγμένοι ὀπισθεν τῆς αὐτοκρατορικῆς ἀμάξης, διὰ τὴν ὑψηλὴν ἐκείνην θέσιν, τὴν ὁποίαν ἐξήλευον ὅλα τὰ παιδιά τῶν Παρισίων. Τὰ κοράσια τοὺς ἐβλεπον μὲ θαυμασμόν, μεταξὺ δὲ αὐτῶν καὶ ἡ Βαβέττα, ἡ ὁποία, λευκὰ ἐνδεδυμένη, εὗρισκετο μετὰ τῶν συμμαθητριῶν τῆς πρὸ τῆς θριαμβευτικῆς Ἀψίδος τοῦ Ἀστέρος, διὰ νὰ ράνη καὶ αὐτὴ μὲ ἄνθη τὴν αὐτοκρατορικὴν ἀμάξαν, ὅταν θὰ διήρχετο κάτωθεν τοῦ κολοσσαίου ἐκείνου μνημείου, τοῦ ἐγερθέντος πρὸς τιμὴν τοῦ Ναπολέοντος. Δὲν ἦτο ἀκόμη τελειωμένη ἡ Ἀψὶς, ἀλλὰ τὸ ἔλλειπον εἶχε συμπληρωθῆ δι' ὑφασμάτων χρωματισμένων καταλλήλως, οὕτως ὥστε τὸ οἰκοδόμημα νὰ φαίνεται πλήρες, ἐν ὅλῃ του τῇ μεγαλοπρεπείᾳ.

Μετὰ ζωηροτάτης εὐχαριστήσεως ἀνεγνώρισεν ἡ Βαβέττα, μεταξὺ τῶν νεαρῶν ἀκολούθων, καὶ τὸν φίλον τῆς Ἐκτορα, τὸν παλαιὸν σύντροφον καὶ ὑπερασπιστὴν τῆς ὁδοῦ Περραγαμηνοποίας, καὶ τὸν ἐχαιρέτισε μὲ γλυκὺ μειδίαμα συμπαθείας. Ἄλλὰ τὸ μειδίαμα ἐπῆγε χαμένος, διότι ὁ Ἐκτωρ, μὴ γνωρίζων ὅτι ἡ μικρὰ του φίλη θὰ εὗρισκετο ἐκεῖ, δὲν ἐσυλλογίσθη νὰ τὴν ἀναζητήσῃ μεταξὺ τῶν τρυφερῶν ἐκείνων προσώπων,

ΕΚ ΤΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ ΤΟΥ ΦΑΙΔΩΝΟΣ

22 Ἰανουαρίου.

Ὁ ἀπογευόμερον ἔλαμα ἓνα ὠραῖον ἐξοχικὸν περίπατον. Καὶ διὰ πρώτην φοράν ἐφέτος, εἶδα εἰς ἓνα κήπον, ὅπου ἐξήγησα ὀλίγην ἀνάπαυσιν, τὴν Ἀνθισμένην Ἀμυγδαλῆν.

Θαυμάσια ἡ ὄψις τοῦ δένδρου, τὸ ὁποῖον ἀνοεῖ ἐν μέσῳ χειμῶνι. Τὰ ἄφθονα, τὰ κατάλευκα ἄνθη του, νομίζει κανεὶς ὅτι γίνονται ἀπὸ τὰ χιόνια τοῦ Ἰανουαρίου. Ἡ φύσις ἴγῳρῳ εἶνε νεύρα καὶ παγωμένη. Τίποτε σχεδὸν δὲν θάλλει εἰς τὸν κήπον. Οἱ κλώνες ἐκτείνονται γυμνοί, ἄφυλλοι, ὡς ξηροί. Καὶ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ φύχους καὶ τῆς ἐρημώσεως, ἡ Ἀμυγδαλὴ ξεπετᾷ τὰ λευκά, τὰ ἄγνά της ἀνάκκια, πρώτη-πρώτη ἀπὸ τὰ δένδρα ὅλα, ὡς νὰ λέγῃ: «Θαρρεῖτε! Ὁ χειμῶν ὁ σκληρὸς θὰ περάσῃ. Ἡ γλυκεῖα ἀνοίξις ἐρχεται!»

Δι' αὐτὸ ἀγαποῦν οἱ ποιηταὶ τὴν Ἀμυγδαλῆν καὶ τὴν φάλλουν πάντοτε ὡς σύμβολον, ὡς πρόδρομον τῆς ἀνοίξεως. Ἄλλὰ μόνον οἱ ποιηταὶ; Καὶ τίνας ἡ καρδιά δὲν εὐφραίνεται καὶ δὲν συγκινεῖται εἰς τὴν θέαν τῆς πρωΐμου, τῆς λευκῆς αὐτῆς καὶ ὠραίας ἀνθήσεως;

Ἐφέτος ὅμως δὲν μου ἔκαμε τὴν ἰδίαν ἐντύπωσιν ἡ Ἀνθισμένη Ἀμυγδαλῆ. Ὁ καιρὸς εἶνε τόσον γλυκὺς, ὁ ἥλιος τόσον λαμπρὸς, ὁ οὐρανὸς τόσον γαλανός, ἡ ἐξοχὴ τόσον ὠραία, — ὥστε ἔγι μόνον δὲν θαυμάζω διότι ἡ Ἀμυγδαλὴ ἔσπευσε νάνθησῃ, ἀλλ' ἀπορωπῶς καὶ τὰ ἄλλα δένδρα ἐπιμένουν νὰ κοιμῶνται ἀκόμη, μὲ ὄλον τὸ ἐξαιρετικὸν αὐτὸ θάλλος τοῦ χειμερινοῦ ἡλίου. Πραγματικῶς, ὁ χειμῶν μας ἐφέτος ὀμοιάζει τόσον πολὺ μὲ ἀνοίξιν, καὶ τὰ ἄνθη τῆς Ἀμυγδαλῆς φαίνονται τόσον φυσικὰ, τόσον ἐπίκαιρα!

Ἐν τούτοις ἡ σκέψις αὐτὴ δὲν με ἠμπόδισε νὰ κόψω ἐν μικρὸν κλωνίον Ἀμυγδαλῆς καὶ νὰ το φέρω εἰς τὸ σπίτι μὲ χαρὰν. Τὸ ἔβαλα εἰς μίαν μικρὰν ἀνθοδόχην ἐπὶ τῆς τραπέζης μου. Καὶ ἐν ᾧ γράφω, αἰσθάνομαι τὸ γλυκὺ, τὸ ἀθρόν καὶ λεπτότατον ἄρωμα τῶν λευκῶν ἀνθυλλίων. . . .

Τὸ ἀνθισμένον αὐτὸ κλωνίον μοῦ ἐνθυμίζει ἐν ἄλλο δένδρον, ἐπίσης πρωΐμον: τὴν ροδακινέαν.

Αὐτὴ δὲν ἀνθίζει γρήγορα, ὅσον ἡ

ἀδελφὴ τῆς ἀμυγδαλῆ. Πρέπει νὰ ἔλθῃ ὁ Φεβρουάριος, διὰ νὰ φανοῦν τὰ ροδόχροα ἀνάκκια τῆς. Ἄλλ' εἶνε τόσον ὠραία, τόσον θελκτικὴ ἡ ὄψις τῆς ἀνθισμένης ροδακινέας!

Εἰς τὴν πατρίδα μου, εἰς τὸν πατρικόν μου κήπον, εἶχα πολλὰ τοιαῦτα δένδρα. Καὶ τὰς ὠραίας ἠλιολούστους ἡμέρας τοῦ Φεβρουαρίου, δὲν ἀπέκαμνα νὰ θαυμάζω τὴν ροδίην καὶ ἀφθονὸν ἐκείνην ἄνθησιν, ἡ ὁποία ἐκάλυπτε τοὺς κλώνους; τοὺς συμμέτρους καὶ τοξοειδεῖς, ὡς βραχίονες πολυελαίων. Καὶ τὰ ροδόχροα ἐκεῖνα ἄνθη, μὲ τὰ λεπτά, ὡς περὺγια ἐντόμων πέταλα, μοῦ ἐφαίνοντο ὡς τόσα φῶτα, ἀναμμένα τὴν ἡμέραν ἐπάνω εἰς τὸν φυσικὸν ἐκεῖνον πολυελαῖον καὶ ὠχρίωντα ὑπὸ τὰς ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου. Καὶ πράσινον φύλλον κανὲν δὲν ἐφαίνετο ἀκόμη εἰς τὸ πρῶτον δένδρον. Ροδόχροα ἀνοικτὰ ἦσαν τὰ ἄνθη του καὶ ἐρυθροὶ οἱ κάλυκες των. . . .

Καὶ ἐν ᾧ βλέπω τὸ ἀνθισμένον κλωνίον τῆς Ἀμυγδαλῆς, ἡ φαντασία μου βάφει κόκκινα τὰ λευκά πέταλα τῶν ἀνθυλλίων του καὶ οὕτω ἔχω ἐνώπιόν μου κλωνίον ροδακινέας, ἀπὸ τὸν ἀγαπητόν, τὸν ἀλησμόνητον πατρικόν μου κήπον!..

30 Ἰανουαρίου.

Τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Σήμερον ἐορτάζει καὶ τὸ Πανεπιστήμιον, τελοῦν τὸ ἐτήσιον μνημόσυνον τῶν ἀοιδίμων ἱδρυτῶν του.

Καὶ ἐν ᾧ ἐπιστρέφω ἀπὸ τὴν τελετῆν, συλλογίζομαι πόσον εὐηργέτησαν τὴν πατρίδα οἱ σοφοὶ καὶ φιλοπάτριδες ἐκεῖνοι ἄνδρες, οἱ ὁποῖοι εἰργάσθησαν νὰ ἰδρῦσουν εἰς τὰς Ἀθήνας τὸ Πανεπιστήμιον.

Τὸ πρᾶγμα δὲν ἦτο τότε ἀκόμη πολὺ εὐκόλον, οὔτε μέσα ἄφθονα ὑπῆρχον, οὔτε καθηγηταὶ διὰ νὰ διδάξουν, οὔτε καν πολλοὶ φοιτηταὶ διὰ νὰ τοὺς ἀκούσουν. Ἐν τούτοις διὰ τῆς ἐπιμονῆς καὶ διὰ τῆς θελήσεως ὅλα τὰ ἐμπόδια κατενικήθησαν ὁἱ φιλογενεῖς ἄνδρες ἤνοιξαν τὰ βαλάντια των καὶ τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον ἰδρῦθη. Σήμερον τὸ πανεπιστήμιον τῶν Ἀθηναίων, καὶ ὡς κτίριον καὶ ὡς πλοῦτος καὶ ὡς διδασκαλία καὶ ὡς ὁργανισμὸς, εἶνε ἐν τῶν καλλιτέρων Πανεπιστημίων τῆς Εὐρώπης.

Ἄλλ' ὅτι ἀποτελεῖ τὴν ἀπαράμιλλον δόξαν τοῦ Ἐθνικοῦ μὲς Πανεπιστημίου εἶνε ὅτι ἐγείρεται ἐν μέσαιοις Ἀθήναιοις, ὑπὸ τὴν σκιάν τῆς Ἀκροπόλεως καὶ ὅτι εἶνε τὸ μόνον Πανεπιστήμιον τῆς Ἀνατολῆς. Ὅπως ἄλλοτε εἰς τὰς ἀρχαίας Ἀθήνας, τὴν ἐστίαν τῶν φῶτων, προσήρχοντο πανταχόθεν οἱ νέοι διὰ νὰ λάβουν τὴν σοφίαν καὶ νὰ φέρουν αὐτὴν εἰς τὰς πατρίδας των, οὕτω καὶ σήμερον εἰς τὰς Ἀθήνας συρρέουν οἱ νέοι ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ φωτίζονται

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ Κατὰ τὸ γαλλικὸν τῆς Ἐβδοχίας Δευποῦ.

ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΙΚΑ

Ὅποιοι ἀρρωστοὶ ἐμπαίξῃ, Ἀρρωστος θὰ ἐμπαίξῃ, Εἰς τὸν κόσμον θὰ προστρέξῃ Κι' ἀπ' τὸν κόσμον θὰ σπρωχθῇ. Π. Σ. ΣΥΝΟΔΙΝΟΣ

και θερμαίνονται και επιστρέφουν εις τας πατρίδας των, κήρυκες σοφίας και πατριωτισμού. Τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον καὶ εἰς τοὺς αὐτιμους αὐτοῦ ἰδρυτὰς καὶ εὐεργέτας. Ὡ, ἀπέναντι τῆς πρὸς αὐτοὺς ὀφειλομένης εὐγνωμοσύνης, δὲν μου φαίνεται τίποτε τὸ τυπικὸν μνημόσυνον, τὸ ὁποῖον κατ' ἔτος τελεῖται τὴν ἡμέραν αὐτῆν.

Ὅσακις διέρχομαι ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιον, τὸ σεμνὸν καὶ μεγαλοπρεπὲς αὐτὸ κτίριον, τὸ ὠραιότερον ἴσως τῶν Ἀθηνῶν, ἐπὶ τοῦ ἀετώματός του βλέπω μὲ τὰ ὄμματα τῆς ψυχῆς ἓνα φάρον, ἓνα ἥλιον, ὁ ὁποῖος ἐπέμπει τὰς λαμπράς του ἀκτίνας εἰς πᾶσαν γωνίαν τῆς μεγάλης πατρίδος. Εὐτυχεῖς οἱ αἰσθάνομενοι τὸ φῶς καὶ τὸ θάλπος τῶν ἀκτίνων τούτων! Ἐυδοξοὶ καὶ εὐλογητοὶ εἰς αἰῶνας οἱ ἀνάφαντες τὸν ἥλιον ἐκεῖνον!

Πρῶτος, ἂν δὲν ἀπατώμαι, ὁ Θεόδωρος Κολοκοτρῶνης ὠνόμασε τὸ Πανεπιστήμιον Φλογερὸν Καμίινι. Ἡ ὠραία αὕτη ὀνομασία ἐμεινεν ἔκτοτε παρομοιωδῆς καὶ δι' αὐτῆς χαρακτηρίζουν πλέον τὸ Πανεπιστήμιον οἱ ἐνθουσιῶδεις τῆς ἐθνικῆς παιδείας φίλοι.

Ἐν τούτοις κάποιος ἠθέλησε νὰ τὴν ἐξηγήσῃ διαφορετικῶς καὶ ἐνθυμούμενος μόνον τοὺς ὀνηροὺς καὶ φυγοπόλους — ὀλίγους εὐτυχῶς, — οἱ ὁποῖοι διήρχοντο τὸ Πανεπιστήμιον, χωρὶς νὰ μανθάνουν τίποτε, εἶπε :

— Φλογερὸ Καμίινι... ἦ, ναί! Βγάζει καὶ κάτι τοῦδρα! ..

Καὶ ἐν ἀρχαίῳ ρητόν. «Τῆς παιδείας αἱ μὲν ρίζαι πικραί, ὁ δὲ καρπὸς γλυκός.»

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ ΤΟΥ ΑΝΑΝΙΑ ΕΜΠΝΕΥΣΘΕΙΣΑΙ ΕΚ ΤΩΝ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Ὁ Σοφὸς Πιττακὸς ἔλεγε συχνά : Γίνωσκε καιρόν. . . διὰ νὰ πέρνης μαζὶ σου ὀμβρέλλαν, ὅταν ἐπαπειλῆται Φθινοπωρινὴ Βροχῆ.

Οὐδὲν μυστήριον ἔχει ἡ φύσις, διὰ τὸν φιλόπονον καὶ ἐπίμονον αὐτῆς Ἐρευνητῆν.

Ἡ πολυτιμότερα καὶ ποθητοτέρα γαλήνη, εἶνε ἡ Γαλήνη τῆς Ψυχῆς. Εὐτυχῆς ὁ δυνάμενος νὰ καθησυχάζῃ ἐντὸς τοῦ τὴν Μαύρην Θάλασσαν τῆς ὀργῆς, τοῦ μίσους καὶ τοῦ φθόνου.

Ἄγλυρα Εὐτυχίας ἀληθινῆς ἡ πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὸν πλησίον Ἀγάπη.

Κακῆ ἢ καύχουσις. Οἱ ἀρχαῖοι Ἀθηναῖοι παρέστησαν τὴν Νίκην Ἀπτερον, διὰ νὰ δείξουν ὅτι δὲν πετᾷ ἀπὸ αὐτοῦ. Ἀλλ' ἦλθεν ἐποχὴ πού τοὺς ἔφυγε. . . μὲ τὰ ποδάρια.

Ὅποιος δὲν ἐνθυμεῖται καμμίαν φορὰν καὶ τὸν φούρνον τοῦ Ναστραδδίν Χόντζα, κινδυνεύει νὰ χάσῃ τὸν νοῦν του, ἀκούων τὰς διαφόρους καὶ ἀντιθέτους γνώμας τοῦ κόσμου, διὰ κάθε τι τὸ ὁποῖον κάμνει.

ΠΑΙΔΙΚΗ ΖΩΟΛΟΓΙΑ

Ο ΓΛΑΡΟΣ

Θαλασσοπούλι ὀλόλευκο ὁ γλᾶρος πάντᾳ τρέχει ἔςτ' ἄζαφειρένια κύματα καὶ τὸ φτερό του βρέχει ἔς τὸν ἀσημένιο τοὺς ἀφρό.

Σὰν τὸ βαρκάκι τᾶξι τὸ σῶμά του ὀμοιάζει. ποῦ ἔχει κουπιὰ τὰ πόδια του, νὰ πλέη, νὰ μὴ βουλιάζῃ, νὰ στέκη πάντοτ' ἐλαφρό.

Σὰν δυὸ στενόμακρ' ἀρμενα ἀνοίγῃ τὰ πτερά του, κ' ἔτσι ἀρμενίζει ἀκούραστος ἔς τὰ γαλανὰ νερά του. . . μὲ τιμονάκι τὴν οὐρᾶ.

Κ' ἔχει πικρὸ τὸ πτέρωμα καὶ λαδερὸ, μὴ βρέξῃ τὸ σῶμά του ἢ θάλασσα καὶ δὲν μπορεῖ νὰ τρέξῃ, ἢ νὰ κινήσῃ τὰ πτερά! . . .

Οἱ γλᾶρ' εἰν' ὅμως λαίμαργοι. ἔς τὰ κύματα βουτοῦνε τὸ ράμφος των ὀλήμερα καὶ ψάρια κυνηγοῦνε χωρὶς νὰ στέκωνται στιγμή.

Μὰ τὰ μικρὰ ναυτόπουλα πολὺ τοὺς ἀγαποῦνε· γιατί ἐπάνω ἔς τὰρμενα οἱ γλᾶροι ὅταν πετοῦνε παῦσον τὰ δάκρυα κ' οἱ παλμοί. . .

Τὸ καρβάκι φθάνει ἔς τὸ ποθητὸ λιμάνι ! I. Γ. ΓΙΑΝΝΟΥΚΟΣ

Η ΑΣΠΡΟΥΛΑ

(ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΙΑΣ ΓΙΑΔΑΣ)

(Συνέχεια ἴδε Σελ. 38).

«Ἡ γραῖα τότε ἐπίασε τὴν Ρούσαν ἀπὸ τὸ σχοινί, τὸ ὁποῖον ἐκρέμετο, καθώς σου εἶπα, πάντα εἰς τὸν λαϊμόν της καὶ τὴν ἔσυρε διὰ τῆς βίας πρὸς τὸ σπίτι. Ἐνῶ ἐφευγεν ἡ γίδα ἐβέλαξε, ὡς νὰ ἐγελοῦσεν εἰρωνικῶς, καὶ κάθε τόσο ἐφώναζε : «Ἀσπρούλα! Ἀσπρούλα! πρέπει νὰ πάμε εἰς τὸ δάσος». Ἐγὼ ἀπέμεινα ἐκεῖ καταφοβισμένη ἀπὸ αὐτὸ τὸ ἐπεισόδιον.

«Ὅταν ἐπέστρεψεν ἡ μητέρα μου, δὲν της εἶπα ὅτι ὠμίλησα μὲ τὴν Ρούσαν — Θεὸς φυλάξοι! — ἀλλὰ τὴν ἠρώτησα μόνον ἂν ἦτο εὐμορφὸν τὸ δάσος καὶ ἂν θὰ ἐπηγαίναμεν ἐκεῖ καμμίαν ἡμέραν.

«— Τὸ ἐρχόμενον ἔτος θὰ πάμε — μοῦ ἀπήντησεν — ὅταν θὰ ἔχῃς κέρατα· διότι εἰς τὸ δάσος εἰμπορεῖ νὰπαντήσωμεν κανένα λύκον.

«— Μὰ τί εἶνε ὁ λύκος, μητέρα; — εἶνε ἓνα θηρίον πολὺ ἄγριο, μὲ πύρινα μάτια καὶ μὲ μεγάλα δόντια, ποῦ τρώγει τὰ παιδιά, ποῦ πηγαίνουν μόναν εἰς τὸ δάσος, καθώς καὶ τὰ κασικάκια, ποῦ δὲν ἔχουν ἀκόμη κέρατα διὰ νὰ ἀντισταθοῦν.»

«Τί κρῖμα νὰ μὴν ἔχω κέρατα! Καὶ τώρα, ἀκόμη περισσότερον δὲν ἐβλεπα τὴν ὥραν πότε νὰ μου μεγαλώσουν, διὰ νὰ ὑπάγω εἰς τὸ δάσος χωρὶς φόβον νὰ με φάγῃ ὁ λύκος.»

«Μίαν ἡμέραν, καθώς εἶχα αἰωνίως εἰς τὸν νοῦν μου τὸ δάσος, ἔφυγα κρυφὰ ἀπὸ τὸ λειβάδι, ὄχι βέβαια διὰ νὰ ὑπάγω ἐκεῖ, — ἐφοβοῦμην πολὺ τὸν λύκον, — ἀλλὰ διὰ νὰ το ἴδω ὀλίγον ἀπὸ πείδι κοντὰ. Ἡ μητέρα μου, ἡ ὁποία δὲν ἐνοουσοῦσε νὰπομακρύνωμαι καθόλου, ἔτρεξεν ἀμέσως κατόπι μου καὶ μ' ἐγύρισεν ὀπίσω. Ἐννοεῖται ὅτι δὲν ἔλειψαν οὔτε αἱ ἐπιπλήξεις οὔτε τὰ κτυπήματα. Δὲν ἠξερῶ καὶ ἐγὼ διατί ἡ τιμωρία μοῦ ἔκαμε τώρα περισσότεραν ἐντύπωσιν ἀπὸ ἄλλοτε. Ἐσκεπτόμην ὅτι τώρα πλέον ἤμουν ἀρκετὰ μεγάλῃ διὰ νὰ με μεταχειρίζωνται σὰν μικρὸ παιδί, ὅτι πολὺ ἄσχημα μὲ ἀντήμειβαν διὰ τὴν φρονιμάδα καὶ διὰ τὴν ὑπακοήν μου, καὶ ἂφ' οὗ ἦταν ἔτσι, ἐπέμενα ἀπὸ πείσμα νὰ συνομιλῶ κρυφὰ μὲ τὴν Ρούσαν κάθε ἡμέραν. Ἀντὶ λοιπὸν νὰ ζητήσω συγγνώμην ἀπὸ τὴν μητέρα μου, ὅπως ἔκαμνα συνήθως, ὅταν εἶχα ἄδικον, ἄρχισα νὰ κάμνω τὴν θυμωμένην· ὅταν ἦλθεν ἡ ὥρα ποῦ ἐπρόκειτο νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν πόλιν, δὲν τὴν ἐφίλησα, δὲν τὴν ἐχαίρετιστα, δὲν της εἶπα οὔτε ἓνα μ. π. ε. ε., δὲν τὴν ἐκτύταξα κἂν, καὶ ἐπῆγα μόνῃ μου εἰς τὴν μικρὰν αὐλήν.

«Ἀλλὰ μόλις ἐκλείσθηκα ἐκεῖ, ἐνόησα ὅτι εἶχα ἄδικον καὶ ἄρχισα νὰ κλαίω ἀπὸ λύπην καὶ ἀπὸ μετάνοιαν. Ἡ Ρούσα καθώς ἐπενοῦσεν ἀπὸ ἐκεῖ, μὲ ἤκουσε καὶ ἐπρόβαλε τὸ κεφάλι της ἀπὸ τὸν φράκτην.

«— Τί ἔχεις, καλὴ μου Ἀσπρούλα; Γιατί κλαῖς ἔτσι, χρυσό μου;»

«Τῆ διηγρήθη ὅλα τὰ πρῶινά, πῶς ἔφυγα καὶ πῶς μ' ἐτιμώρησεν ἡ μητέρα.

«— Δὲν ἔπρεπε νὰ σε κτυπήσῃ γιὰ τόσο πρᾶγμα! εἶπεν ἡ Ρούσα. Ἡ μητέρα σου, βλέπω, ἔχει πολὺ σκουριασμένες ἰδέες· εἶνε ἀπὸ ἐκείνες τῆς γρῆς γίδες τοῦ παλαιοῦ καιροῦ, τότε ποὺ δὲν ἐτολμοῦσε κανεὶς νὰ κάμῃ τρία βήματα ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι. Ἐπειτα, ξεύρεις, αὐτὲς ἡ γρῆς ζηλεύουν. Ἐπειδὴ δὲν ἡμποροῦν πειὰ νὰ τρέξουν καὶ νὰ πηδήσουν, δὲν θέλουν οὔτε ἡ κόρες τους νὰ τρέχουν καὶ νὰ πηδοῦν. Ὅλες ἡ ἴδιες αὐτῆς ἡ μητέρες! Μὰ ἡ Εὐμορφούλα τὸ παρακάνει. Νὰ μὴ σε ἀφίγη, καλέ, νὰ κυτάξῃς τὸ δάσος οὔτε ἀπὸ μακριὰ... Ἄ, μὰ εἶνε φοβερόν!.. Ἐννοια σου, κ' ἐγὼ θὰ σε πάγω νὰ το ἴδῃς ἀπὸ κοντὰ· φθάνει νὰ θέλῃς. Ἄ, μὰ τὴν ἀλήθεια εἶνε ἀμαρτία νὰ κτυποῦν μιὰ γιδούλα τόσο ἄσπρη, τόσο εὐμορφῆ, τόσο φρόνιμη καὶ καλὴ, σὰν τὴ μικρὴ μου τὴν Ἀσπρούλα!»

«Ἐἶπεν ἀκόμη καὶ ἄλλα πολλά. Ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος ἐθύμονα ποῦ τὴν ἤκουα νὰ κατηγορῇ τὴν μητέρα μου· ἀπὸ τὸ ἄλλο ὅμως εὐχαριστοῦμην πολὺ ποῦ τὴν ἤκουα νὰ ἐπαινῇ ἐμέ· καὶ ἀπὸ φόβον μὴ παύσῃ τοὺς ἐπαινῶσες της, τὴν ἄφωνα ἡ ἀνόητη νὰ κακολογῇ τὴν μητερούλα μου!

«— Ἐλα, μοῦ εἶπεν εἰς τὸ τέλος, παῦσε πειὰ τὰ κλάμματα. Δὲν κάμνει νὰ κλαῖς, γιατί ἀσχημίζεις. Ἐνας περίπατος θὰ σε ὠφελήσῃ πολὺ. Ἐλα, ἂν θέλῃς, νὰ κάμωμεν ἓνα γύρον μαζί.

«— Μὰ δὲν βλέπεις ποῦ μ' ἔχουν κλεισμένη ἐδῶ; — Ἄ, αὐτὸ δὲν εἶνε τίποτε! Μ' ἓνα πήδημα βρίσκεσαι ἔξω ἀμέσως. Ἐλα, πήδησε! Δὲν εἶσαι τώρα πειὰ μωρό.

«— Μ' ἂν τὸ μάθῃ ἡ μητέρα μου καὶ θυμώσῃ; — Ἄς μὴ σε κτυπᾷ καὶ αὐτῆ. Διατί νὰ σε κτυπᾷ; Ἰσα-Ἰσα πρέπει νὰ τὴν τιμωρήσῃς ποῦ σε κτυπᾷ, καὶ νὰ της δείξῃς ὅτι δὲν εἶσαι πειὰ κανένα κασικάκι βυζανιάρικον!

«Ἡ λογικὴ αὐτῆ ἐσυμφωνοῦσε τόσο πολὺ μ' ἐκεῖνα ποῦ ἐσκεπτόμην πρὸ ὀλίγου, ὥστε ἐνικήθη ἀπὸ τὸν πειρασμὸν καὶ μ' ἓνα πήδημα, — ἦ, ἦτο πολὺ εὐκολὸν διὰ γιδούλαν τῆς ἡλικίας μου, — εὐρέθηκα ἔξω.

«Ἀλλ' ἀμέσως ἐδειλίασα. — Φοβοῦμαι τὸ λύκο! εἶπα. Ἡ Ρούσα ἔκαμε τὴν ἀνήχησιν.

«— Μπᾶ! εἶπε· καὶ τί πρᾶγμα εἶνε αὐτὸς ὁ λύκος;

«— Νά, εἶνε ἓν ἄγριο θηρίον, μὲ μάτια πύρινα καὶ μὲ μεγάλα δόντια, ποῦ τρώγει τὰ παιδάκια ποὺ πηγαίνουν μόναν εἰς τὸ δάσος καὶ τὰ κασικάκια ποὺ δὲν ἔχουν κέρατα, διὰ νὰ ἀντισταθοῦν.

«— Κολοκούθια! εἶπεν ἡ Ρούσα. Δὲν εἶνε πειὰ λύκοι, οὔτε ἦταν ποτέ· καὶ ἂν ἦτᾶν ποτέ, τώρα δὲν εἶνε πειὰ. Αὐτὰ τὰ παραμύθια τὰ λέγουν ἡ γρῆς γυναῖκες καὶ ἡ γρῆς γίδες διὰ νὰ ἐμποδίσουν τὰ παιδάκια καὶ τὰ κασικάκια νὰ πηγαίνουν εἰς τὸ δάσος, ὅπου διασκεδάζουν πολὺ.

«— Ἡ μητέρα μου εἶπε πως θὰ μὲ πάγῃ τοῦ χρόνου.

«— Ναί, τοῦ χρόνου! περίμενε! Ἄν ἦσουν λιγώτερον ἀνόητη, θὰ ἠξερεις πως αὐτὸ τὸ «τοῦ χρόνου» δὲν φθάνει ποτέ!

«Ἐθύμωσα ποῦ μὲ εἶπεν ἀνόητη, καὶ δὲν ἤθελα νὰ τὴν ἀκολουθήσω.

«— Γυρίζω πίσω, Ρούσα, τῆς

«Ἄς ἔλθῃ ὁ λύκος καὶ θὰ ἰδῇ μὲ ποῖον ἔχει νὰ κἀνῃ!» (Σελ. 45).

εἶπα· δὲν πηγαίνω ἐγὼ ἔς τὸ δάσος χωρὶς τὴν μητέρα.

«— Ἐχεις ἄδικον, Ἀσπρούλα μου. Ἰσα-Ἰσα ποῦ ὅταν δὲν εἶνε μαζὶ ἡ μητέρα διασκεδάσει κανεὶς περισσότερο, γιατί κάμνει ὅ,τι θέλῃ. Ἐχεις ἄδικον, χρυσῆ μου Ἀσπρούλα!»

«Τὸ χρυσῆ μου Ἀσπρούλα μ' ἔκαμε νὰ λησμονήσω τὸ ἀνόητη καὶ ἐπλησίασα πάλιν τὴν Ρούσαν. Κατὰ βάθος ἐστοχαζόμην κ' ἐγὼ ὅτι θὰ ἦτο πολὺ εὐχάριστον νὰ περιπατήσῃ κανεὶς μίαν φορὰν, χωρὶς νἀκούῃ ἢ του λέγουν αἰωνίως : «Ἦσυχα! Φρόνιμα! μὴν κάμνης τοῦτο! μὴν κάμνης ἐκεῖνο!» Ἐν τούτοις ὁ λύκος μου ἐπροξενοῦσεν ἀκόμη μεγάλους φόβους.

«— Εὐρέεις ὅμως, Ρούσα· ἂν εἶνε ὁ λύκος, δὲν θὰ μπορέσω νὰ του ἀντισταθῶ ἰδὲς τί μικροῦτσικα κέρατα ποὺ ἔχω!

«— Κ' ἐγὼ ποῦ θὰ εἶμαι; Ἰδὲς τί μεγάλα κέρατα ποῦ ἔχω ἐγὼ! Νά, καὶ αὐτὸ ποὺ εἶνε σπασμένο, πάλι εἶνε με-

γαλήτερον ἀπὸ τὰ κέρατα ἄλλων γιδῶν. Ἄν του βαστᾷ τοῦ λύκου ἄς ἔλθῃ!»

«Πράγματι, ἔλεγα, ἡ Ρούσα ἔχει μεγάλα κέρατα. Εἶνε ἀρκετὰ καὶ γιὰ τὲς δυὸ μας.

«— Ἄς ἔλθῃ ὁ λύκος! ἐπανέλαβεν ἡ Ρούσα· ἄς ἔλθῃ καὶ θὰ ἰδῇ μὲ ποῖον ἔχει νὰ κἀνῃ!

«Καὶ ἐκινῶσε τὸ κεφάλι της μὲ ὕφος ἀρειμαίνον.

«— Ναί, ἄς ἔλθῃ ὁ λύκος! ἔλεγα κ' ἐγὼ, μὲ τὸ ἴδιον κίνημα τῆς κεφαλῆς, ἄς ἔλθῃ καὶ θὰ ἰδῇ μὲ ποῖον ἔχει νὰ κἀνῃ!»

«Καὶ ἐπηγαίναμεν.

«Ἡ ἄσχημη αὐτῆ Ρούσα, ἡ μεγαλόσωμη, μὲ τὸ σπασμένο κέρατο, μὲ τὸ χυμένο μάτι καὶ μὲ τὸ ἄτακτο μαλλί, εἶχε πραγματικῶς κάτι τὸ φοβερόν. Μαζὶ τῆς δὲν εἶχε κανεὶς νὰ συλλογισθῇ τίποτε· ἂν ὑπῆρχε λύκος, βέβαια θὰ τὴν ἐφοβεῖτο πολὺ.

«Ἐπεριπατοῦσαμεν γρήγορα καὶ σὲ λίγο ἐφθάσαμεν.

«Ὡ, τί εὐμορφὸν ποῦ ἦτο τὸ δάσος! Αἱ ἀκτίνες τοῦ ἡλίου ἐπαίζαν παντοῦ μὲ τὰ φυλλώματα τῶν δένδρων. Εἶχε χορταράκι παντὸς εἴδους καὶ παντὸς χρώματος : πράσινον,

κίτρινον, κόκκινον· ἄνθη πλῆθος, βιολέτες, ἀνεμώνες· βάτους μὲ ἀνθάκια κόκκινα· φράουλες ὄριμες καὶ μυρωδάτες· καὶ ἓνα χαριτωμένον ρυάκιον, ποῦ ἔτρεχε καὶ ἐπηδοῦσε καθαυτὸ σὰν κασικάκι! Ἀρχίσαμεν εὐθὺς νὰ τρώγομεν καὶ νὰ πίνωμεν. Ἄ, εἶχε πολὺ δίκαιον ἡ Ρούσα! Τί νόστιμα χόρτα! τί δροσερὸν νερόν! Ἄφ' οὗ ἐχορτάσαμεν, ἐκαθίσταμεν ὀλίγον νἀναπαυθῶμεν. Τὸ ρυάκιον ἐκεῖ πλησίον μας εἰσιγοτραγοῦδοῦσε γλυκὰ καὶ τὰ πουλάκια ἐκελαδοῦσαν εἰς τοὺς κλάωσες τῶν δένδρων· καὶ ἡ ἡγὼ ἐπανελάμβανε τοὺς μελωδικούς αὐτοὺς φθόγγους...

«Εἰς τὴν ἀρχὴν τὰ τραγοῦδια αὐτὰ μοῦ ἐφάνησαν πολὺ εὐθυμα, πολὺ εὐχάριστα. Ἀλλὰ κατόπι μοῦ ἐφάνη ὅτι ἡ ἐπωδὸς των ἀπημύθητο πρὸς ἐμέ, ὅτι μ' ἐνουθετοῦσαν, ὅτι μ' ἐμάλωναν.

(Ἐπειτα συνέχεια)

ΚΙΜΩΝ ΑΛΚΙΑΔΗΣ

Κατὰ τὸ γαλλικὸν τῆς Βέρθας Βαδιέ.

μήν εκπληττειται! Η Διάπλασις έχει ένα που-
λάκι που της λέγει πάν ε, τι άφορμ τούς συν-
δρομητάς της... Δοκίμν σέ θέλω! άκουσε;

Δέξα σοι ο Θεός! Μου έγραψε τελοςπάντων
και η Πετρώδης Παράλλη, ύστερ' από τούτον
καιρόν. Άλλ' άφ' ου την εμπόδιζαν αι γραπται
της εξετάσεις, δεν πειράζει.

Άλθθεια, Έκχιόλε Άπολλον; Άμφισθη-
τείται η ύπαρξις του Άνανια; όταν τδ ήκουσε
ο ψυχογιός μου, έπασπάτευε τδ κορμί του και
έλεγε: «ύπάρχω ή δεν ύπάρχω;» — Περί του
έλλου, τδ όποιον μου γράφεις εις τδ τέλος, ήθελα
νά μου έδιδες πλέον σαφείς πληροφορίας. διότι,
τά ήθη μ' ενδιαφέρουν πολύ.

Φίλιππε Ιωάννη Βαργαζιάννη, νά εκλέξης
έν άλλο ψευδώνυμον, διότι έχομεν ήδη τδ Ά-
στρούλακι της Λέσθου.

Σέ συγχαίρω, Κορθηαίολε Έκτορ, διά την
ώραϊαν και πατριωτικωτάτην έπιστολήν σου. Σέ
βεβαίω ότι έδάκρυσα, όταν την άνεγνώσκα. Εύ-
γε, παιδί μου.

Έρωθρόν Τριαντάφυλλον, δεν θα έλαβα
τάς προηγουμένας έπιστολάς σου ή δεν θα επρό-
σεκες εις την Άλληλογραφίαν διά νά ιδής την
άπάντησιν. Σού έστειλα τδ παραγγελλθέντα.

Πιστεύω νά έλαβες ήδη, Ναυτοπούλα, τδ
Τετράδιον του Καλαμοϋ Κόσμου, τδ όποιον
σου έστειλα ταχυδρομικώς. Άλλά δεν πιστεύω
νάμειωσθητούν την ύπαρξιν του από φθόνον, κα-
θώς λέγεις. Εύτυχώς τδ έξυπνα παιδιά δεν σπα-
νίζουν και έπομένους... ουδεις φθόνος!

Έν τούτοις, Οιδίππου Τύραννε, με όλας αύ-
τάς τας λεπτομερείας, τας όποιας θεωρείς περι-
τάς, τδ σύστημα της ανταλλαγής των Μικρών
Μυστικων δεν εννοήθη από όλους και γίνονται
λάθη, τά όποια μου δίδουν πολύν κόπον. Δι' αυτό
δημοσιεύω και τόν νέον κανονισμόν.

Τότε γράφεις μόνον τδ ψευδώνυμόν σου, εις τά
Μικρά Μυστικά, φιλήτην Καρδερίνα, άν δεν
θέλεις νά γράψης και τδ όνομά σου. Τί ώραϊα ή
φωτογραφία σου και ή έπιστολή σου. Σ' εύχαρι-
στείθερμώς ο κ. Φαίδων δι' όσα γράφεις.

Καθαρά Καρδιά, δεκτόν τδ νέον ψευδώνυμόν
σου. Σού στέλλω χίλια φιλάκια πρδς αποζη-
μιώσιν.

Ά, Χρυσή Άκτις! Άφ' ου σέ πρώην ή
γλώσσά σου, κάτ' θα πής, εινε άδύνατον, και θα
έχωμεν πάλιν αλλαγά. Έδώ χρειάζεται θέλησις!

Κασαλλία Πηγή, αυτό τδ ψευδώνυμον νά
λάβης. Πρδσεξε όμως νά μή τδ μάθη κανεις και
τδ ύδωρ σου νά ρέη μυστικόν και διαυγές...

ΤΟ ΕΞΕΠΛΑΘΜΑ

Εξεσπάθωσαν άκόμη: ο Άλέξανδρος
Γ. Μητσόταξης και μου έκαμεν 1 σύνδρομη-
τήν, ή Άλιωνή Α. Διαμαντιδου 1, ή Έλένη
Γρ. Ζλαζάνου 2, ο Λεωνίδας Γ. Καροφύλλ-
λης 1, ο Μιχαήλ Ι. Κοτσοΰ 4, ο Παναγ. Θ.
Κυριαζιδης, νέον εξεσπάθωμα 1, ή Άύρα θ.
Άρίστος 1, ο Αίμίλιος Ζ. Στάλιος 1, ή Γρι-
γένεια Πασγαλιδου 7, ή Δεσποινίς Άδ 1,
ο Έμμανουήλ Ιωαννίδης 2, ο Μακρολέλε-
κας νέον εξεσπάθωμα 1, ο Χρήστος Ι. Μεταξάς
1, ή Μέδουσα νέον εξεσπάθ. 1.

Άς δεχθών όλοι τας έγκαρθίους μου εύχαρι-
στίας. Καλά τδ έλεγα ότι τδ εξεσπάθωμα δεν θα
παύση πο-έ. Δοκίμν: έπεται συνέχεια.

Έγκρίνουσα τδ ψευδώνυμά τω, δέχο-
μαι μετά χαρδς εις την Άλληλογραφίαν μου και
εις τούς Διαγωνισμούς μου τούς νέους μου φίλους
και φίλας. Άνεφέλον Νύκτα (αυτό τδ ψευ-
δώνυμον εξέλεξα) δύνασαι νά προ-έβνης ανταλλα-
γήν Μικρών Μυστικων πρδς όσους θέλεις; Ά-
γγήν, Γερολοχίτην, (μόνον τδ ήμισυ του ψευ-
δωνύμου σου δύνασαι νά δεχθώ). Άρίστια τόν
Μιθηνιατόν, Ρομιόλον, Φλοΐστον της Θα-
λάσσης, Ήχώ, Έρσείχθονα Ποσειδώνα,
Λεσβιακόν Άνθος, Λευκόλεονο Ηραν, Καλήν
Άκραν, (σ' εύχαριστώ πολύ διά τας τόσο κα-

λάς διαθέσεις), και Άσπρούλαν (έλευθερον τδ
ψευδώνυμον και σε παρακαλώ νά μου γράψης
χωρίς διαταγμούς).

Μικρά Μυστικά έπιθυμοϋν νάνταλ-
λάξουν: ή Παπαρούνα της Πετρώδης με
την Έλληνικήν Σημείαν, ο Κροκώδελος του
Νεΐλου με την Μαρίδα του Φαλήρου ή Φλο-
ρερά Άκτις του Σουλίου με τόν Όρφέα ή
Μούσα της Άστρονομίας με τόν Καΐσαρα Κα-
σκαμπέλ, ο Έυριπος με τόν Λευκόν Περιστε-
ράκι και με την Λευκήν Πεταλούδα, ο Ή-
ρωας Γαριβάλδης με τόν Άρχιναρχον Θεμι-
κλέα, τόν Χριστιόμειρον Τυμφορστόν, τήν Χω-
ριομέτην Όσησόν, τόν Μπερτάλλον, τήν
Άλεξάνδραν Σιμπούλου και την Νεραΐδαν
του Γιαλοϋ ή Χρυσή Βροχή με την Εσάισθη-
τον Καρδίαν, ο Σ. Μ. Τσοβαλης με τόν
Ίπποτην Άρτανιάν, με τόν Άραμιν, με την
Όραϊαν Δορκάδα και με την Δουκισσαν των
Άθηνων ή Σαρθθαμάλλη Άραπίτσα με την
Ναυτοπούλαν, τόν Τζι-Τζι-Μποϋ-Μποϋ
και την Καρδερίνα: τδ Χρυσόν Δέρας με την
Έλληνικήν Καρδίαν, ο Λέων της Νεμέας
με την Λευκήν Βιολέτταν ή Όραϊα Δορκάς
με την Νεραΐδαν του Γιαλοϋ, με τδ Αρχιζι-
ζάνιον, με την Αιγυμάλωτον Χελιδόνα, με
τόν Καρχαριαν του Φαλήρου, με τόν Τζι-
Τζι-Μποϋ-Μποϋ και με την Μαρίδα του
Φαλήρου ή Έλληνικήν Καρδιά με τόν Λέ-
οντα της Αφρικης και με τόν Τζι-Τζι-
Μποϋ-Μποϋ, ο Περσενδ με τόν πρώην Ό-
λυμπιονίκην, με τόν Χαλαμοϋν Κόσμου και
με τόν Τζι-Τζι-Μποϋ-Μποϋ ή Πετρώδης
Παράλλη με τόν Χαλαμοϋν Κόσμου και με
την Χρυσήν Άμμονιδίαν ή Έκχιόλος Άπόλ-
λων με τόν Χαλαμοϋν Κόσμου, ο πρώην Πα-
ρχος Τούρκος με τόν Χρυσόν Αΐδινα και με τόν
Δεκαπενταετη Πλοίαρχον ή Έύτυχης Θνητή
και ο πρώην Φοδός Άπόλλων με την πρώην
Καρνατίδα Παρθένου (και επί τή εύκαιρία
ταύτ' η-σούν νά τους σημειώσθ τδ αρχικά της):
ο Οιδίππου Τύραννος με την Έλληνίδα
Καλλιτέχνηδα με την υϊαν και ή Έύτυχης
Θνητή ή Απομάχου Ρομυελιώτης με την Νε-
ραΐδαν του Γιαλοϋ και με τόν Χωριομέρον
Τυμφορστόν, ο Διονύσιος Φαραζουλής με τόν
Κουκουριαν και με τδ Κόμα του Έυδείνου, ο
Καρχαριαν του Φαλήρου με τήν πρώην Παρχόν
Τούρον, την Αιγυμάλωτον Χελιδόνα, τόν Καρ-
χαριαν του Αΐγαλου και την Φουρτούσαν ή
Καρδερίνα με την Άθιγγαρίδα και με την
Μαρίδα του Φαλήρου, ο Άετος των Όρέων
με τόν Τζι-Τζι-Μποϋ-Μποϋ και με τδ Αρ-
χιζιζάνιον ή Χρυσή Άκτις με τδ Μαρτέλιον
της Δωδώνης ή Μήδεα με τόν Ναυαγόρδ
της Κυνθίας.

Όσοι δέχονται την ανταλλαγήν παραπέμπον-
ται εις τόν άνωτέρω δημοσιευόμενον Κανονισμόν,
διότι νά ιδούν τί πρέπει νά κάμουν. Συνιστώ με-
γάλαακλήν προσοχήν και άκριθείαν.

Άσκαμοί, πληροφορία. — Άναβάλ-
λονται, έλλείψης χώρου, διά τδ προσεχές φύλλον.

Από ένα γλυκό φιλάκι στέλλει ή Διά-
πλασις πρδς τούς φίλους της και τας φίλας της,
πούτην ενευθιμήσθαι και πάλιν: Δεσποινίδα
Άδ (εύχαριστώ πολύ Παπαρούνα της Πετ-
ρώδης, Όκύποδα Άχιλλέα, Άλέξανδρον
Ματαράχχαν (αι λύσεις δεκται), Άρην, Διο-
γένην Λαέρτιον, Θεόκλητον, Παυλίαν Ι.
Ζωγράφου, Άθωαν Περιστεράν, Μεσολογγι-
τάκι, Χρυσήν Βροχήν, Βασιλίσσαν των Α-
νεμόν, Δεκαπενταετη Πλοίαρχον, Άνδρέον
Στρατιώτην, Έυκλειστονίαν, Σ. Μ. Τσοβ-
αλήν, Γαληνιαίαν Θαλάσσαν, Νέαν Έλ-
λάδα, (ή όποια θα έλθι εις την Μ. Κυριακήν,
διότι... και ποία δεν θα έλθι;) Χρυσόν
Δέρας, Άγνωρον της Έύτυχίας, Λευκήν
Άρακτον (έστειλα), Ταχυδρομικόν Περιστερόν
(εύχαριστώ πολύ) Λέοντα της Νεμέας, Έυ-

πλοκαμπον Νύμφην, Τίον της Καλλιτεχνίας
(έστειλα τδ δώρον), Άρακτον του Μέλανος
Αρμουϋ, Νεφέλην, Απομάχου Ρομυελιώτην,
(διά νά σου σταλούν τδ 2 τετράδια πρέπει νά
στείλης 30 λεπτά) Διονύσιον Φαραζουλήν, Ά-
ετόν των Όρέων, Άύραν της Θαλάσσης, κτλ.

Είς όσας έπιστολάς έλαβα μετά την 2
Φεβρουαρίου, θάπαντήσω εις τδ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ
Αι λύσεις στέλλονται μέχρι της 8 Μαρτίου.

60. Λεξιγραφος.
Έάν πρόβεισιν και γράμμα μ' αυτοκράτορα συνδέσσης
ένα εκ των φιλοσόφων παρευθής θ' αποτελέσθ.

61. Στοιχειογράφος.
Είμαι πουλί και γίνομαι θεά άρχαία, λύτα,
άν βάλης ρώ με προσοχή εκεί που έχω βήτα
...
62. Αίνυγμα δημώδες
Χάσκει ο άσπρος — πέφτει ο μαύρος.

63. Ζήτα
N' αντικατασταθώσιν οι σταυροί
...
64. Πρόβλημα.
Νά εύρεθών δύο τριψήφιοι αριθμοί των ό-
ποίων τδ άθροισμα νά ισούται με τδ διπλάσιον της
διαφοράς των.

65. Ζήτα
N' αντικατασταθώσιν οι σταυροί
...
66. Ζήτα
N' αντικατασταθώσιν οι σταυροί
...
67. Κακρομύθια υπόμνημα νήσων.
1.) Πολλαι γυναίκες εισί γενναϊαι.
2.) Οι Ιουδαίοι δυσκόλως ήδυνήθησαν νά φύ-
γασιν εκ Αιγύπτου.
3.) Πάντες οι άνθρωποι θα κύψωσιν υπό τόν
πέλεκυν του θανάτου.

68-72. Μαγικόν γράμμα.
Τη προσθήκη ενός γράμματος, πάντοτε του
αυτου, εις έκάστην των κάτωθι λέξεων σχηματίσων
έλλας τσάς:
πρδς, και, άστραπή, έντός, χύτρα.

73. Συλλαβική Άκροστιχίς.
Αι αρχικαι συλλαβαι των ζητουμένων λέξεων
άποτελοσσι τόνονα αρχαίας χόρας.
1, Ρωμαίος στρατηγός. 2, Ηδός της Άσίας.
3, Ποταμός της Ευρώπης. 4, Άρχιερεύς των
Ιουδαίων.

74. Γόρυς
και την Γην
...
75. Γόρυς
και την Γην
...
76. Γόρυς
και την Γην
...
77. Γόρυς
και την Γην
...
78. Γόρυς
και την Γην
...
79. Γόρυς
και την Γην
...
80. Γόρυς
και την Γην
...
81. Γόρυς
και την Γην
...
82. Γόρυς
και την Γην
...
83. Γόρυς
και την Γην
...
84. Γόρυς
και την Γην
...
85. Γόρυς
και την Γην
...
86. Γόρυς
και την Γην
...
87. Γόρυς
και την Γην
...
88. Γόρυς
και την Γην
...
89. Γόρυς
και την Γην
...
90. Γόρυς
και την Γην
...
91. Γόρυς
και την Γην
...
92. Γόρυς
και την Γην
...
93. Γόρυς
και την Γην
...
94. Γόρυς
και την Γην
...
95. Γόρυς
και την Γην
...
96. Γόρυς
και την Γην
...
97. Γόρυς
και την Γην
...
98. Γόρυς
και την Γην
...
99. Γόρυς
και την Γην
...
100. Γόρυς
και την Γην
...
101. Γόρυς
και την Γην
...
102. Γόρυς
και την Γην
...
103. Γόρυς
και την Γην
...
104. Γόρυς
και την Γην
...
105. Γόρυς
και την Γην
...
106. Γόρυς
και την Γην
...
107. Γόρυς
και την Γην
...
108. Γόρυς
και την Γην
...
109. Γόρυς
και την Γην
...
110. Γόρυς
και την Γην
...
111. Γόρυς
και την Γην
...
112. Γόρυς
και την Γην
...
113. Γόρυς
και την Γην
...
114. Γόρυς
και την Γην
...
115. Γόρυς
και την Γην
...
116. Γόρυς
και την Γην
...
117. Γόρυς
και την Γην
...
118. Γόρυς
και την Γην
...
119. Γόρυς
και την Γην
...
120. Γόρυς
και την Γην
...
121. Γόρυς
και την Γην
...
122. Γόρυς
και την Γην
...
123. Γόρυς
και την Γην
...
124. Γόρυς
και την Γην
...
125. Γόρυς
και την Γην
...
126. Γόρυς
και την Γην
...
127. Γόρυς
και την Γην
...
128. Γόρυς
και την Γην
...
129. Γόρυς
και την Γην
...
130. Γόρυς
και την Γην
...
131. Γόρυς
και την Γην
...
132. Γόρυς
και την Γην
...
133. Γόρυς
και την Γην
...
134. Γόρυς
και την Γην
...
135. Γόρυς
και την Γην
...
136. Γόρυς
και την Γην
...
137. Γόρυς
και την Γην
...
138. Γόρυς
και την Γην
...
139. Γόρυς
και την Γην
...
140. Γόρυς
και την Γην
...
141. Γόρυς
και την Γην
...
142. Γόρυς
και την Γην
...
143. Γόρυς
και την Γην
...
144. Γόρυς
και την Γην
...
145. Γόρυς
και την Γην
...
146. Γόρυς
και την Γην
...
147. Γόρυς
και την Γην
...
148. Γόρυς
και την Γην
...
149. Γόρυς
και την Γην
...
150. Γόρυς
και την Γην
...
151. Γόρυς
και την Γην
...
152. Γόρυς
και την Γην
...
153. Γόρυς
και την Γην
...
154. Γόρυς
και την Γην
...
155. Γόρυς
και την Γην
...
156. Γόρυς
και την Γην
...
157. Γόρυς
και την Γην
...
158. Γόρυς
και την Γην
...
159. Γόρυς
και την Γην
...
160. Γόρυς
και την Γην
...
161. Γόρυς
και την Γην
...
162. Γόρυς
και την Γην
...
163. Γόρυς
και την Γην
...
164. Γόρυς
και την Γην
...
165. Γόρυς
και την Γην
...
166. Γόρυς
και την Γην
...
167. Γόρυς
και την Γην
...
168. Γόρυς
και την Γην
...
169. Γόρυς
και την Γην
...
170. Γόρυς
και την Γην
...
171. Γόρυς
και την Γην
...
172. Γόρυς
και την Γην
...
173. Γόρυς
και την Γην
...
174. Γόρυς
και την Γην
...
175. Γόρυς
και την Γην
...
176. Γόρυς
και την Γην
...
177. Γόρυς
και την Γην
...
178. Γόρυς
και την Γην
...
179. Γόρυς
και την Γην
...
180. Γόρυς
και την Γην
...
181. Γόρυς
και την Γην
...
182. Γόρυς
και την Γην
...
183. Γόρυς
και την Γην
...
184. Γόρυς
και την Γην
...
185. Γόρυς
και την Γην
...
186. Γόρυς
και την Γην
...
187. Γόρυς
και την Γην
...
188. Γόρυς
και την Γην
...
189. Γόρυς
και την Γην
...
190. Γόρυς
και την Γην
...
191. Γόρυς
και την Γην
...
192. Γόρυς
και την Γην
...
193. Γόρυς
και την Γην
...
194. Γόρυς
και την Γην
...
195. Γόρυς
και την Γην
...
196. Γόρυς
και την Γην
...
197. Γόρυς
και την Γην
...
198. Γόρυς
και την Γην
...
199. Γόρυς
και την Γην
...
200. Γόρυς
και την Γην
...
201. Γόρυς
και την Γην
...
202. Γόρυς
και την Γην
...
203. Γόρυς
και την Γην
...
204. Γόρυς
και την Γην
...
205. Γόρυς
και την Γην
...
206. Γόρυς
και την Γην
...
207. Γόρυς
και την Γην
...
208. Γόρυς
και την Γην
...
209. Γόρυς
και την Γην
...
210. Γόρυς
και την Γην
...
211. Γόρυς
και την Γην
...
212. Γόρυς
και την Γην
...
213. Γόρυς
και την Γην
...
214. Γόρυς
και την Γην
...
215. Γόρυς
και την Γην
...
216. Γόρυς
και την Γην
...
217. Γόρυς
και την Γην
...
218. Γόρυς
και την Γην
...
219. Γόρυς
και την Γην
...
220. Γόρυς
και την Γην
...
221. Γόρυς
και την Γην
...
222. Γόρυς
και την Γην
...
223. Γόρυς
και την Γην
...
224. Γόρυς
και την Γην
...
225. Γόρυς
και την Γην
...
226. Γόρυς
και την Γην
...
227. Γόρυς
και την Γην
...
228. Γόρυς
και την Γην
...
229. Γόρυς
και την Γην
...
230. Γόρυς
και την Γην
...
231. Γόρυς
και την Γην
...
232. Γόρυς
και την Γην
...
233. Γόρυς
και την Γην
...
234. Γόρυς
και την Γην
...
235. Γόρυς
και την Γην
...
236. Γόρυς
και την Γην
...
237. Γόρυς
και την Γην
...
238. Γόρυς
και την Γην
...
239. Γόρυς
και την Γην
...
240. Γόρυς
και την Γην
...
241. Γόρυς
και την Γην
...
242. Γόρυς
και την Γην
...
243. Γόρυς
και την Γην
...
244. Γόρυς
και την Γην
...
245. Γόρυς
και την Γην
...
246. Γόρυς
και την Γην
...
247. Γόρυς
και την Γην
...
248. Γόρυς
και την Γην
...
249. Γόρυς
και την Γην
...
250. Γόρυς
και την Γην
...
251. Γόρυς
και την Γην
...
252. Γόρυς
και την Γην
...
253. Γόρυς
και την Γην
...
254. Γόρυς
και την Γην
...
255. Γόρυς
και την Γην
...
256. Γόρυς
και την Γην
...
257. Γόρυς
και την Γην
...
258. Γόρυς
και την Γην
...
259. Γόρυς
και την Γην
...
260. Γόρυς
και την Γην
...
261. Γόρυς
και την Γην
...
262. Γόρυς
και την Γην
...
263. Γόρυς
και την Γην
...
264. Γόρυς
και την Γην
...
265. Γόρυς
και την Γην
...
266. Γόρυς
και την Γην
...
267. Γόρυς
και την Γην
...
268. Γόρυς
και την Γην
...
269. Γόρυς
και την Γην
...
270. Γόρυς
και την Γην
...
271. Γόρυς
και την Γην
...
272. Γόρυς
και την Γην
...
273. Γόρυς
και την Γην
...
274. Γόρυς
και την Γην
...
275. Γόρυς
και την Γην
...
276. Γόρυς
και την Γην
...
277. Γόρυς
και την Γην
...
278. Γόρυς
και την Γην
...
279. Γόρυς
και την Γην
...
280. Γόρυς
και την Γην
...
281. Γόρυς
και την Γην
...
282. Γόρυς
και την Γην
...
283. Γόρυς
και την Γην
...
284. Γόρυς
και την Γην
...
285. Γόρυς
και την Γην
...
286. Γόρυς
και την Γην
...
287. Γόρυς
και την Γην
...
288. Γόρυς
και την Γην
...
289. Γόρυς
και την Γην
...
290. Γόρυς
και την Γην
...
291. Γόρυς
και την Γην
...
292. Γόρυς
και την Γην
...
293. Γόρυς
και την Γην
...
294. Γόρυς
και την Γην
...
295. Γόρυς
και την Γην
...
296. Γόρυς
και την Γην
...
297. Γόρυς
και την Γην
...
298. Γόρυς
και την Γην
...
299. Γόρυς
και την Γην
...
300. Γόρυς
και την Γην
...
301. Γόρυς
και την Γην
...
302. Γόρυς
και την Γην
...
303. Γόρυς
και την Γην
...
304. Γόρυς
και την Γην
...
305. Γόρυς
και την Γην
...
306. Γόρυς
και την Γην
...
307. Γόρυς
και την Γην
...
308. Γόρυς
και την Γην
...
309. Γόρυς
και την Γην
...
310. Γόρυς
και την Γην
...
311. Γόρυς
και την Γην
...
312. Γόρυς
και την Γην
...
313. Γόρυς
και την Γην
...
314. Γόρυς
και την Γην
...
315. Γόρυς
και την Γην
...
316. Γόρυς
και την Γην
...
317. Γόρυς
και την Γην
...
318. Γόρυς
και την Γην
...
319. Γόρυς
και την Γην
...
320. Γόρυς
και την Γην
...
321. Γόρυς
και την Γην
...
322. Γόρυς
και την Γην
...
323. Γόρυς
και την Γην
...
324. Γόρυς
και την Γην
...
325. Γόρυς
και την Γην
...
326. Γόρυς
και την Γην
...
327. Γόρυς
και την Γην
...
328. Γόρυς
και την Γην
...
329. Γόρυς
και την Γην
...
330. Γόρυς
και την Γην
...
331. Γόρυς
και την Γην
...
332. Γόρυς
και την Γην
...
333. Γόρυς
και την Γην
...
334. Γόρυς
και την Γην
...
335. Γόρυς
και την Γην
...
336. Γόρυς
και την Γην
...
337. Γόρυς
και την Γην
...
338. Γόρυς
και την Γην
...
339. Γόρυς
και την Γην
...
340. Γόρυς
και την Γην
...
341. Γόρυς
και την Γην
...
342. Γόρυς
και την Γην
...
343. Γόρυς
και την Γην
...
344. Γόρυς
και την Γην
...
345. Γόρυς
και την Γην
...
346. Γόρυς
και την Γην
...
347. Γόρυς
και την Γην
...
348. Γόρυς
και την Γην
...
349. Γόρυς
και την Γην
...
350. Γόρυς
και την Γην
...
351. Γόρυς
και την Γην
...
352. Γόρυς
και την Γην
...
353. Γόρυς
και την Γην
...
354. Γόρυς
και την Γην
...
355. Γόρυς
και την Γην
...
356. Γόρυς
και την Γην
...
357. Γόρυς
και την Γην
...
358. Γόρυς
και την Γην
...
359. Γόρυς
και την Γην
...
360. Γόρυς
και την Γην
...
361. Γόρυς
και την Γην
...
362. Γόρυς
και την Γην
...
363. Γόρυς
και την Γην
...
364. Γόρυς
και την Γην
...
365. Γόρυς
και την Γην
...
366. Γόρυς
και την Γην
...
367. Γόρυς
και την Γην
...
368. Γόρυς
και την Γην
...
369. Γόρυς
και την Γην
...
370. Γόρυς
και την Γην
...
371. Γόρυς
και την Γην
...
372. Γόρυς
και την Γην
...
373. Γόρυς
και την Γην
...
374. Γόρυς
και την Γην
...
375. Γόρυς
και την Γην
...
376. Γόρυς
και την Γην
...
377. Γόρυς
και την Γην
...
378. Γόρυς
και την Γην
...
379. Γόρυς
και την Γην
...
380. Γόρυς
και την Γην
...
381. Γόρυς
και την Γην
...
382. Γόρυς
και την Γην
...
383. Γόρυς
και την Γην
...
384. Γόρυς
και την Γην
...
385. Γόρυς
και την Γην
...
386. Γόρυς
και την Γην
...
387. Γόρυς
και την Γην
...
388. Γόρυς
και την Γην
...
389. Γόρυς
και την Γην
...
390. Γόρυς
και την Γην
...
391. Γόρυς
και την Γην
...
392. Γόρυς
και την Γην
...
393. Γόρυς
και την Γην
...
394. Γόρυς
και την Γην
...
395. Γόρυς
και την Γην
...
396. Γόρυς
και την Γην
...
397. Γόρυς
και την Γην
...
398. Γόρυς
και την Γην
...
399. Γόρυς
και την Γην
...
400. Γόρυς
και την Γην
...
401. Γόρυς
και την Γην
...
402. Γόρυς
και την Γην
...
403. Γόρυς
και την Γην
...
404. Γόρυς
και την Γην
...
405. Γόρυς
και την Γην
...
406. Γόρυς
και την Γην
...
407. Γόρυς
και την Γην
...
408. Γόρυς
και την Γην
...
409. Γόρυς
και την Γην
...
410. Γόρυς
και την Γην
...
411. Γόρυς
και την Γην
...
412. Γόρυς
και την Γην
...
413. Γόρυς
και την Γην
...
414. Γόρυς
και την Γην
...
415. Γόρυς
και την Γην
...
416. Γόρυς
και την Γην
...
417. Γόρυς
και την Γην
...
418. Γόρυς
και την Γην
...
419. Γόρυς
και την Γην
...
420. Γόρυς
και την Γην
...
421. Γόρυς
και την Γην
...
422. Γόρυς
και την Γην
...
423. Γόρυς
και την Γην
...
424. Γόρυς
και την Γην
...
425. Γόρυς
και την Γην
...
426. Γόρυς
και την Γην
...
427. Γόρυς
και την Γην
...
428. Γόρυς
και την Γην
...
429. Γόρυς
και την Γην
...
430. Γόρυς
και την Γην
...
431. Γόρυς
και την Γην
...
432. Γόρυς
και την Γην
...
433. Γόρυς
και την Γην
...
434. Γόρυς
και την Γην
...
435. Γόρυς
και την Γην
...
436. Γόρυς
και την Γην
...
437. Γόρυς
και την Γην
...
438. Γόρυς
και την Γην
...
439. Γόρυς
και την Γην
...
440. Γόρυς
και την Γην
...
441. Γόρυς
και την Γην
...
442. Γόρυς
και την Γην
...
443. Γόρυς
και την Γην
...
444. Γόρυς
και την Γην
...
445. Γόρυς
και την Γην
...
446. Γόρυς
και την Γην
...
447. Γόρυς
και την Γην
...
448. Γόρυς
και την Γην
...
449. Γόρυς
και την Γην
...
450. Γόρυς
και την Γην
...
451. Γόρυς
και την Γην
...
452. Γόρυς
και την Γην
...
453. Γόρυς
και την Γην
...
454. Γόρυς
και την Γην
...
455. Γόρυς
και την Γην
...
456. Γόρυς
και την Γην
...
457. Γόρυς
και την Γην
...
458. Γόρυς
και την Γην
...
459. Γόρυς
και την Γην
...
460. Γόρυς
και την Γην
...
461. Γόρυς
και την Γην
...
462. Γόρυς
και την Γην
...
463. Γόρυς
και την Γην
...
464. Γόρυς
και την Γην
...
465. Γόρυς
και την Γην
...
466. Γόρυς
και την Γην
...
467. Γόρυς
και την Γην
...
468. Γόρυς
και την Γην
...
469. Γόρυς
και την Γην
...
470. Γόρυς
και την Γην
...
471. Γόρυς
και την Γην
...
472. Γόρυς
και την Γην
...
473. Γόρυς
και την Γην
...
474. Γόρυς
και την Γην
...
475. Γόρυς
και την Γην
...
476. Γόρυς
και την Γην
...
477. Γόρυς
και την Γην
...
478. Γόρυς
και την Γην
...
479. Γόρυς
και την Γην
...
480. Γόρυς
και την Γην
...
481. Γόρυς
και την Γην
...
482. Γόρυς
και την Γην
...
483. Γόρυς
και την Γην
...
484. Γόρυς
και την Γην
...
485. Γόρυς
και την Γην
...
486. Γόρυς
και την Γην
...
487. Γόρυς
και την Γην
...
488. Γόρυς
και την Γην
...
489. Γόρυς
και την Γην
...
490. Γόρυς
και την Γην
...
491. Γόρυς
και την Γην
...
492. Γόρυς
και την Γην
...
493. Γόρυς
και την Γην
...
494. Γόρυς
και την Γην
...
495. Γόρυς
και την Γην
...
496. Γόρυς
και την Γην
...
497. Γόρυς
και την Γην
...
498. Γόρυς
και την Γην
...
499. Γόρυς
και την Γην
...
500. Γόρυς
και την Γην
...
501. Γόρυς
και την Γην
...
502. Γόρυς
και την Γην
...
503. Γόρυς
και την Γην
...
504. Γόρυς
και την Γην
...
505. Γόρυς
και την Γην
...
506. Γόρυς
και την Γην
...
507. Γόρυς
και την Γην
...
508. Γόρυς
και την Γην
...
509. Γόρυς
και την Γην
...
510. Γόρυς
και την Γην
...
511. Γόρυς
και την Γην
...
512. Γόρυς
και την Γην
...
513. Γόρυς
και την Γην
...
514. Γόρυς
και την Γην
...
515. Γόρυς
και την Γην
...
516. Γόρυς
και την Γην
...
517. Γόρυς
και την Γην
...
518. Γόρυς
και την Γην
...
519. Γόρυς
και την Γην
...
520. Γόρυς
και την Γην
...
521. Γόρυς
και την Γην
...
522. Γόρυς
και την Γην
...
523. Γόρυς
και την Γην
...
524. Γόρυς
και την Γην
...
525. Γόρυς
και την Γην
...
526. Γόρυς
και την Γην
...
527. Γόρυς
και την Γην
...
528. Γόρυς
και την Γην
...
529. Γόρυς